

село Леденикъ людътъ му търсятъ учителъ, глѣдай да идешъ цоне тамъ, тѣ сега сж на Гапчова ханъ Бѣляковченица ей тукъ до самия главенъ путь на края, да идешъ да се научишъ, та да се настанишъ на работа. Стасамъ, отивамъ тамъ памирамъ ги, и попитахъ, кои сж людътъ отъ Леденикъ, които търсятъ учителъ? — Показахъ ми кмета дѣда Въля съ старѣйтъ, съ които приказвахъ за тъзи работа, и ми казахъ: че наистина търсятъ учителъ; по ако искате да ни бѫдите, то трѣбва да дойдите въ село да ви видятъ и запознаятъ комшийтъ ни, че тогава да ви спазаримъ. Тогава пай-сѣтиъ имъ казахъ, че ще дойда и да не условята другого, гдѣто тѣ отидохъ изъ града да си пазарятъ, а азъ се завърпахъ у Дѣдо Станчови и му расправихъ, че има надѣжда за сполучване.

На 2-ї Октомврий въ Недѣля, отидохъ въ селото Леденикъ, което е 2 часа на занадъ отъ Търново на Севлиевския главенъ шосенъ путь; щото при всичкото настояване на училищното настоятелство и старѣшнския Съвѣтъ сполучихъ на дѣвъ на три да се спазаря да имъ бѫдѫ учителъ за 6 мѣсеса 600 гроша и да ма хранятъ съ сестра ми заедно отъ селото, че инакъ ако остана пенатъкменъ, какъ ще прѣкараме зимата, която незнаемъ какъ ще да ни посрѣщне! Склонихъ. И тъй слѣдъ направата на условието, което ходихме и го подтвърдихме и на Митрополията до Георгевъ-день, на 4-ї Окт. въ Вторника, потеглихъ съ сестра си и се паредихме тамъ да живѣемъ и да прѣкарваме зимата, до прѣмѣнуването на Русиятъ прѣзъ Балката 25 Декемврия.

Когато отидохме въ Леденикъ, настанихъ ни въ стапитѣ на ново съградепото имъ училище, гдѣто вечеръта се примолихъ на Бача Дени бакалина, който бѣше много честенъ, добъръ и чувствителенъ Българинъ, та е игралъ важна роля по въстанието въ 1876 год., като е спомагалъ съ скриване и прѣпращане на много Българ. момчета по завръщанието имъ, когато ги бѣхъ разбили въ Дръновския монастиръ, който ми даде една черга, възглавка и постелка да се завиваме до мѣсецъ Ноемврий, дорѣсто си направих-